

ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) har Ret i, at der paa den Maade vilde komme en større Indtægt ind i Statskassen, og det vilde i høj Grad paavirke mig som Finansminister. Hvis der kan skabes Enighed mellem Tingene og mellem Partierne paa det Punkt, saa kunde jeg ikke direkte modsætte mig det. Foreløbig kan jeg kun sige dette, at det er ikke ubetydelige Vinlagre, der her er Tale om.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds spurgte mig, om den Myndighed, jeg har til Eftergivelse af Vinafgiften sammen med Spiritusnævnet, strækker sig til Eftergivelse ved saadanne Lejligheder, hvor der kan være Tale om Svind, Lækage, Sygevin o. s. v. Ja, det er der ikke den fjerneste Tvivl om. Jeg tror end ikke, at Finansministeren i saadanne Tilfælde behøver at spørge Spiritusnævnet. Efter min Mening har der foreligget mange Afgørelser af den Art for Finansministeriet, som er afgjorte paa den Maade, idet man har taget fuldstændig Hensyn til de særlige Forhold, der kunde foreligge. Dette har været Tilfældet overfor Spirituosa, og saa maa det vel ogsaa kunne gælde overfor Vin. Men for Resten er jeg ikke rigtig klar over det ærede Medlems Mening med Hensyn til Svind, for er det ikke saaledes, at Købmanden sætter sin Detailpris netop under Hensyn til Svind? Hvis det er saa, er der jo ikke Grund til bagefter at fritage igen under Hensyn dertil. Men det er Forhold, som jeg tror, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds og jeg let vil komme overens om. Og saa har vi jo ogsaa det udmærkede Spiritusnævn. Det glædede mig at høre, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds roste dette Spiritusnævn, som det ærede Medlem jo selv er et fortræffeligt og kyndigt Medlem af. Kun udtrykte det ærede Medlem sin Beklagelse af, at hvis der kom andre Medlemmer i det, saa vilde dette Nævn ikke blive saa udmærket. Jeg deler det ærede Medlems Opfattelse, jeg tror ogsaa, at dette Nævn er blevet sammensat af mig paa den mest fortræffelige Maade.

Endelig er der de private Beholdningers Beskatning, som jo har interesseret mange Talere i dette høje Ting, og der er gjort mange Indvendinger imod denne. Jeg kender nu alle disse Indvendinger, for saa vidt som jeg selv har fremsat dem, Men det er unøgtelig lidt underligt for mig at høre dem fremsat her, fordi baade dette Ting og det andet Ting jo har vedtaget en Efterbeskatning, en meget kraftig Forholdsregel i 1912. Den Gang den senere gennemførte Spiritusbeskatning

var til Behandling, blev der ikke blot vedtaget en Efterbeskatning af de handelendes Lagre, men ogsaa af de private Beholdninger, og akkurat paa samme Maade, som det her er foreslaaet, det var Politiet, der fik den Opgave og havde Ret til at foretage Undersøgelser. Hvorfor saa blive saa forskrækket over, at det nu ogsaa skal gælde Vin? Jeg vil indrømme, at denne Foranstaltning den Gang ikke var saa synderlig effektiv, og naar jeg som Finansminister ikke har lagt særdeles Vægt paa en Beskatning af private Vinlagre, saa er det ogsaa, fordi jeg ikke tror, at man ad den Vej vil faa særdeles meget ind i Statskassen. Men det er i alt Fald foreslaaet at skulle ske paa den mildeste Maade, nemlig saaledes, at de private selv opgiver de Beholdninger, de har, og kun faar den Pligt at skulle opgive efter bedste Skøn. Det rammer de Indvendinger, der er gjorte af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds om, at vedkommende kan jo ikke vide, hvad den Vin, han købte i 1878, koster nu. Nej, ikke med Bestemthed, men vi forlanger ogsaa kun et Skøn derover. Nu er det heller ikke saa forfærdelig mange Mennesker, der ligger med saa uhyre dyre Vine og saa uhyre store Beholdninger. Det ærede Medlem talte om disse Beholdninger af Vin, der laa oppe paa fjerde Sal. Nej, naar vi kommer op paa fjerde Sal, saa ligger der saamænd ikke saa megen Vin, at det er 200 Kr. værd. Det ligger i Kældere, som Folk, der bor baade paa første og anden Sal, har, men ikke der, hvor man kun bor paa fjerde Sal. Men jeg lægger ikke særdeles stor Vægt finansielt taget paa dette Punkt. Hvorledes det er fremkommet, er klart. Man har ment, det var en Ubillighed, at naar de private, der skulde købe deres Vin, blev beskattet, saa ikke de private, der ejede Vin, skulde beskattes. Kunde man faa en Enighed om enten at erstatte denne Foranstaltning med en anden, eller kunde man virkelig mellem Partierne blive enig om at lade den falde bort, kan det ikke støde paa Modstand fra mig, fordi det finansielt har saa lidt Betydning. Her er en Art socialt Mellemværende mellem Partierne. Man har ikke ønsket, at visse rige Folk skulde ligge med store Vinbeholdninger og kunne drikke saa meget, de vilde, i Løbet af fem Kvartaler, medens den, der kun sjældent drikker en enkelt Flaske, skulde betale den dyrere. Men om dette er jeg villig til Forhandling, enten, som sagt, hvis man kunde lade noget andet træde i